

Říjen

Divadelní zpravodaj

110. sezóna 2019/2020

OHLÉDNUTÍ ZA PRÁZDNINAMI

„PODIVNÝ“ VESMÍR KASHY JANDÁČKOVÉ

SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ OČIMA PETRA ŠTINDLA

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJI! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.

↔ BEZ PŘESTÁVKY

AGENTURA KOMETA

Fanda ZVÝHODNĚNÉ VSTUPNÉ PRO ČLENY VĚRNOSTNÍHO KLUBU

SCÉNIKÉ ČTENÍ

Říjen

MĚSTSKÉ DIVADLO

ÚTERÝ	1.	19:00	B. Fraser / TEĎ MĚ ZABIJ	Fanda	A
			Nehoda zasáhne do života jedné rodiny... Režie P. Mikeska. Městské divadlo Mladá Boleslav		
STŘEDA	2.	17:30	SPŘÍZNĚNÍ VOLBOU	KONEC 19:45	S
ČTVRTEK	3.	10:00	KRÁSKA A ZVÍŘE	KONEC 12:15	ŠK
		19:00	DIVADELNÍ KOMEDIE	KONEC 21:10	K
PÁTEK	4.	19:00	VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ	KONEC 21:20	ZADÁNO
SOBOTA	5.	19:00	Z POSTELE DO POSTELE	KONEC 21:30	
NEDĚLE	6.	19:00	M. Camoletti / BOEING – BOEING aneb Tři letušky v Paříži	★	
			Rozverná komedie o milostných vztazích. Hrají V. Efler, M. Šimůnek nebo D. Gránský, B. Mottlová a další. Režie H. Gregorová. Divadélko Radka Brzobohatého, Praha		
PONDĚLÍ	7.	10:00	K. J. Erben / KYTICE	KONEC 11:30 ⇌	ŠK
			Národní poklad z jiné perspektivy. Režie Z. Rumpík. Studio LAIK		
		19:00	J. Fiske / TITANIC	★	
			Parodická komedie o nejbezpečnější plavbě všech dob... Hrají F. Blažek a M. Vladyka. Režie J. Nvota. Divadlo Kalich, Praha		
ÚTERÝ	8.	17:00	DIVADELNÍ KOMEDIE	KONEC 19:10	L
STŘEDA	9.	19:00	DIVADELNÍ KOMEDIE	KONEC 21:10	B
ČTVRTEK	10.	18:00	SPŘÍZNĚNÍ VOLBOU	KONEC 20:15	Z
PÁTEK	11.	19:00	MIKVE	KONEC 21:50	E
SOBOTA	12.	16:00	K. Plešková – W. Shakespeare	DERNIÉRA	🔗 str. 22
			JEŠTĚ SE POTKÁME		
			Příběh z divadelního zákulisí o touze po skutečné lásce. Režie Z. Rumpík. Studio LAIK		
NEDĚLE	13.	19:00	L. Lochheadová / PERFECT DAYS	★	
			Romantická komedie pro ženy, které chtějí být šťastné, a pro muže, kteří se toho nebojí. Hrají L. Vlasáková, J. Dolanský a další. Režie P. Kracík. Pantheon production, Praha		

ÚTERÝ	15.	19:00	DIVADELNÍ KOMEDIE	KONEC 21:10	M
STŘEDA	16.	19:00	THE LOSER(S)		
			Novocirkusové představení dua DaeMen a dalších performerů. Losers Cirque Company, Praha		
ČTVRTEK	17.	17:30	SPŘÍZNĚNÍ VOLBOU	KONEC 19:45	J
PÁTEK	18.	10:00	ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE	KONEC 12:40	ŠK
SOBOTA	19.	19:00	NORMÁLNÍ DEBIL	KONEC 20:40	
ÚTERÝ	22.	19:00	SPŘÍZNĚNÍ VOLBOU	KONEC 21:15	R
ČTVRTEK	24.	19:00	TANČÍRNA	KONEC 20:40 ⇌	V
PÁTEK	25.	10:00	SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ	VEŘEJNÁ GENERÁLNÍ ZKOUŠKA	VG
		19:00	KVÍTEK Z HORRORU	KONEC 21:30	
SOBOTA	26.	19:00	SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ	I. PREMIÉRA	P1
NEDĚLE	27.	19:00	SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ	II. PREMIÉRA	P2
PONDĚLÍ	28.	19:00	PETRA JANŮ →★		
			Koncert stálice naší populární hudby. VM art production, Praha		
ÚTERÝ	29.	19:00	N. V. Gogol / REVIZOR	<i>Fanda</i>	F
			Klasická komedie o naší současnosti z dob carského Ruska. V titulní roli M. Ligač. Režie Š. Pácl. Městské divadlo Mladá Boleslav		
STŘEDA	30.	18:00	SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ		X
ČTVRTEK	31.	19:00	W. Goldman / MISERY →★		
			Divadelní adaptace světového bestselleru mistra hororů S. Kinga. V hlavních rolích Z. Adamovská a P. Štěpánek. Režie O. Sokol. Studio DVA divadlo, Praha		

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

ÚTERÝ	1.	19:00	GEORGE KAPLAN	KONEC 20:35 ⇌	C2+E2
STŘEDA	2.	9:00	TISÍCE LET HUDBY II	KONEC 9:50 ⇌	ŠK
		10:30	TISÍCE LET HUDBY II	KONEC 11:20 ⇌	ŠK
		18:00	MÉ DĚTSTVÍ V SOCIALISMU	📖	N1
			3D verze pestré mozaiky zábavných i dojemných vzpomínek více než 60 známých i méně známých osobností. Uspořádal J. Šimkanič. LiStOVání		
NEDĚLE	6.	19:00	BLÁZNIVÉ NŮŽKY		
PÁTEK	11.	10:00	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM	VEŘEJNÁ GENERÁLNÍ ZKOUŠKA	VG1
SOBOTA	12.	19:00	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM	I. PREMIÉRA	P1A
NEDĚLE	13.	19:00	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM	II. PREMIÉRA	P2A

PONDĚLÍ	14.	19:00	VLADIMÍR LEMBERK – VŠECHNY BARVY KANADY	
			Albertou a Britskou Kolumbií až k Pacifiku. Cestopisná přednáška o tom, jaké je to potulovat se kanadskou divočinou.	
ÚTERÝ	15.	10:00	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM	VG2
STŘEDA	16.	10:00	W. A. Mozart – G. Rossini / FIGARO aneb Svatba Lazebníka sevillského	ŠK
		19:00	BEZ KOSTÝMU aneb Povídání z herecké šatny	 str. 21
			Zábavná talk show J. Uherové tentokrát s P. Janečkovou , L. Špinerem a P. Parvoničovou .	
SOBOTA	19.	10:00	HONZA A LESNÍ SKŘÍTEK	KONEC 10:45
			Představení tlumočené do znakového jazyka pro neslyšící. Pohádkový příběh o tom, jak Honza a skřítek zachránili les. Režie I. Dušková . Divadlo Kampa, Praha	
NEDĚLE	20.	15:00	P. Liška – Y. Jelénková / NOČNÍ SKŘÍTEK	
			Co všechno se může odehrát v pokojíčku nepořádné holčičky, nám povypráví skřítek Hračkožrout... Režie P. Liška a Y. Jelénková . Divadelní spolek MIMos, Praha	
		17:00	NOČNÍ SKŘÍTEK	
PONDĚLÍ	21.	8:30	NOČNÍ SKŘÍTEK	ŠK
		10:30	NOČNÍ SKŘÍTEK	ŠK
		19:00	R. Bellan / VINETŮŮŮ!	
			Humor i romantika divokého západu. Režie R. Bellan . Divadlo Pecka, Uherské Hradiště	
ÚTERÝ	22.	18:00	ROBERT FULGHUM JE OPRAVÁŘ OSUDŮ!	
			Večer plný zábavy za přítomnosti slavného spisovatele. Nakladatelství Argo, Praha	
STŘEDA	23.	20:00	J. Rudiš / ČESKÝ RÁJ	
			3D verze tragikomické novely o současných mužích, jejichž touhy se soustředí na tajemný svět za vysokou zdí... Účinkují L. Hejlík nebo A. Novotný , P. Oubram a T. Drápela . LiStOVání	
ČTVRTEK	24.	10:00	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM	ŠK
STŘEDA	30.	19:00	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM	<i>Fanda</i>
ČTVRTEK	31.	18:00	MÉ DĚTSTVÍ V SOCIALISMU	 N2
			LiStOVání	

POEDIUM V KLABU

PONDĚLÍ	21.	10:00	ORTEN	ŠK
			Poetická vzpomínka na J. Ortena . Účinkují K. Šafránková j. h. a J. Láska . Připravil R. Žák .	

M. Haddon – S. Stephens / **PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM**

 str. 7–9

Poněkud netradiční detektivní příběh nabízející napětí i spoustu humorných, hravých a dojemných situací. Kdo zabil Wellingtona? Záhadnou smrt sousedčina psa, jenž je jedné noci nalezen s vidlemi v zádech, se rozhodne vyřešit patnáctiletý autista Christopher. Hrají J. Láška, P. Janečková, E. Lásková, L. Špíner a P. Borovec. Režie K. Jandáčková.

J. Havelka / **SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ**

 str. 10–11

Britce vtipná komedie ze života vlastníků bytových jednotek. Čtrnáct sousedů na schůzi SVJ řeší nejen neuspokojivý stav jejich domu, ale i sousedských vztahů. Dohodnout se však nemohou už ani na pořadí projednávaných problémů, přesto se najde někdo, kdo vymyslí překvapivé „řešení“. Hrají V. Malá, J. Kalužný, M. Mejzlík, T. Lněnička, R. Chvalová, J. Pejchal, J. Musil, R. Žák a další. Režie P. Štindl.

F. Sonntag / **GEORGE KAPLAN**

Špionážní komedie o jméně, které by mohlo změnit svět, a slepici, která by mohla zachránit lidstvo. Hrají P. Janečková, Š. Fingerhutová j. h., M. Sikorová, J. Musil a M. Němec j. h. Režie L. Dušková.

T. Stoppard – M. Norman – L. Hall **ZAMÍLOVANÝ SHAKESPEARE**

Výpravná romantická komedie o jednom z nejslavnějších dramatiků všech dob. V hlavních rolích J. Ondrušková j. h. a J. Láška. Režie P. Novotný.

F. Hrubín / **KRÁSKA A ZVÍŘE**

Tajemný pohádkový příběh o dobru, zlu a zázraku lásky s hudbou a písněmi zpěváka M. Hruzy. V titulních rolích V. Čermák Macková j. h. a J. Láška. Režie P. Novotný.

B. Ahlfors / **DIVADELNÍ KOMEDIE**

Komedie z divadelního zákulisí, která nabízí zábavný vzhled do procesu, v němž se v jednom oblastním divadle rodí nová inscenace. Hrají D. Novotná, J. Janoušková, L. Mecerodová, M. Sikorová, Z. Rumpík, A. Postler, T. Lněnička a J. Musil. Režie P. Novotný.

A. Ayckbourn / **Z POSTELE DO POSTELE**

Komedie roku a diváků GRAND Festivalu smíchu 2019. Zmatky sobotní noci v brilantní situační komedii. Hrají L. Mecerodová, P. Janečková, M. Sikorová, V. Malá, M. Mejzlík, M. Němec j. h., J. Musil a P. Borovec. Režie Z. Dušek.

P. Abraham / **TANČÍRNA**

Tanec k počtě 100. výročí vzniku Československé republiky. Hrají P. Janečková, J. Janoušková, Š. Fingerhutová j. h., M. Sikorová, M. Němec j. h., M. Mejzlík, J. Musil, J. Pejchal, L. Špíner a další. Režie P. Novotný.

R. Bellan / **NORMÁLNÍ DEBIL**

Deník pubertáka aneb Mé dětství v socialismu v retro-komedii plné nadsázky i nostalgie. Hrají J. Pejchal, J. Janoušková, E. Lásková a P. Borovec. Režie R. Bellan.

H. Lewis – J. Sayer – H. Shields **VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ**

Parodická crazy komedie o jedné netradiční loupeži, v níž však nechybí ani pořádná love story a hudební hity rock'n'rollové éry minulého století. Hrají L. Špíner, K. Hulcová j. h., P. Dohnal, Z. Kalina j. h. a další. Režie R. Bellan.

H. GALRON / **MIKVE**

 str. 9

Příběhy osmi žen a odhalování jejich tajemství, která vedou k neodvratnému konci. V hlavních rolích J. Janoušková a P. Janečková. Režie K. Dušková.

P. Pörtner / **BLÁZNIVÉ NŮŽKY**

Interaktivní kriminální komedie z prostředí kadeřnického salónu. Hrají P. Janečková, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špíner a M. Němec j. h. Režie P. Novotný.

H. Ashman – A. Menken **KVÍTEK Z HORRRORU**

Muzikálová komedie o velké lásce a zpívající masožravce. V hlavních rolích M. Sikorová a P. Borovec. Režie P. Gazdík.

J. W. Goethe / **SPŘÍZNĚNÍ VOLBOU**

Strhující mnohovýznamový příběh osudových lásek podle stejnojmenného románu. V hlavních rolích P. Janečková a J. Pejchal. Režie Z. Dušek.

M. Čechová / **TISÍCE LET HUDBY II ANEB BAROKO PRO OKO**

Druhý díl dobrodružné cesty, při které s dětmi objevujeme pestrý svět hudby a její vývoj! Hravými průvodci spolu s muzikanty Komorní filharmonie Pardubice jsou V. Malá a M. Mejzlík. Režie J. Uherová.

C. Gozzi / **KRÁL JELENEM**

Bláznivě pohádková veselohra o lásce, zášti, touze po moci, chamtivosti a jiném lidském dychtění. V hlavních rolích M. Němec j. h., L. Špíner, M. Sikorová, R. Chvalová a A. Postler. Režie M. Pecko.

J. KALUŽNÝ, R. CHVALOVÁ A A. POSTLER, KRÁL JELENEM, FOTO M. KLÍMA

J. MUSIL A L. MECERODOVÁ, VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ, FOTO R. KALHOUS

PŘIPRAVUJEME NA LISTOPAD

MĚSTSKÉ DIVADLO

SOBOTA **9.** 19:00

NORMÁLNÍ DEBIL

Mimořádná repríza na velkém jevišti Městského divadla.

NEDĚLE **10.** 19:00

4TET – VERZE V.

Koncertní show jedinečného vokálního seskupení. VM ART production, Praha

PONDĚLÍ **11.** 19:00

4TET – VERZE V.

PÁTEK **15.** 19:00

KRÁL JELENEM

DERNIÉRA

SOBOTA **16.** 18:00

VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ

Po představení se bude konat program **Noci divadel**.

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

NEDĚLE **3.** 15:00

STRAŠIDLA A LOUPEŽNÍCI

DERNIÉRA

Pohádka plná vtipů, nepovedených kouzel a písniček. Režie Z. Rumpík. Studio LAIK

ČTVRTEK **14.** 19:00

TRDLO – FOLK-FOLKLÓR

Koncert pardubické folk-folklórní skupiny, která hraje lidovou hudbu jinak.

NEDĚLE **17.** 15:00

R. Nechutová / O CHALOUPECE Z PERNÍKU

17:00

Pohádková komediální inscenace s písničkami. Režie T. Q. Hung. Divadlo Minaret, Praha

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

„PřDIVNÝ“ VESMÍR KASHY JANDÁČKOVÉ

REŽISÉRKA K. JANDÁČKOVÁ NA ZAHAJOVACÍ ZKOUŠCE HRY, FOTO J. SEJKORA

Priznivci naší Malé scény a pořadu INprojekty si možná vzpomenou na jedno dechberoucí scénické čtení divadelního textu, reagujícího na teroristické útoky v Paříži. Inscenaci své vlastní hry s názvem *Ve dne v noci* u nás připravila tehdy ještě studentka režie Katedry alternativního a loutkového divadla pražské DAMU KASHA JANDÁČKOVÁ. Nyní po roce a půl jsme Kashu opět přizvali ke spolupráci na Malé scéně, tentokrát již k režii plnohodnotné inscenace světoznámé a na českých jevištích spolehlivě prověřené hry *Podivný případ se psem*. Autorem původního románu, který se brzy po svém vydání v roce 2003 stal absolutním bestsellerem, je současný britský spisovatel Mark Haddon. Podobu divadelní hry „Pes“ získal o devět let později díky dramatikovi Simonu Stephensovi, čímž se odstartovala vlna jeho inscenování po celém světě. Nyní po důkladných několikaměsíčních přípravách máme za sebou první dva týdny zkoušení. Jak se mladá režisérka rozhodla uchopit Christopherův autistický „vesmír“ a zprostředkovat jej pardubickým divákům, se dozvíte v následujícím rozhovoru.

Jaká témata tě jako tvůrce na divadle nejvíce zajímají?

Obecně mě zajímá tematika, kterou si sama pro sebe nazývám „hatefree“. Zjednodušeně řečeno jsou to témata, která se týkají nějaké specifické skupiny lidí a jejího přijímání, či naopak nepřijímání ve společnosti. Ne vždy však toto téma bývá prioritní. Například v mé

absolventské inscenaci s názvem *K smrti šťastní* v divadle Disk jsem řešila problematiku interpretace a vnímání klasických dětských pohádek a jejich „šťastných konců“. Zároveň jsem v druhém plánu narážela na téma možných transgender rolí v těchto příbězích. V inscenaci *Ve dne v noci*, která následovala poté v divadle NoD,

jsem se zabývala příběhy obětí teroristických útoků, snažila jsem se zde zachytit vnímání situace v Evropě pohledem jak obyčejného Evropana, tak nevinného muslima, který se chtěl nechtě s nastalou situací musí vypořádávat. V Městečku Fake News jsem nahlédla do světa dezinformátorů a jejich obětí.

Jak v tom tedy figuruje náš „Pes“? Cím přitáhl tvou pozornost?

Do Východočeského divadla jsem přijela s tématem Aspergerova syndromu a jeho tíhou v rodinných konstelacích. Je nutné podotknout, že oproti výše zmíněným hrám tentokrát nejsem autorkou scénáře, tudíž se práce s tématem trochu liší. Je ale zřejmé, že mi toto téma zapadlo do kontextu mého „repertoáru“.

Hlavní hrdina hry patnáctiletý Christopher trpí poruchou autistického spektra, což už je samo o sobě velké téma. Jaká další témata hra nabízí a co bys chtěla v inscenaci „vypíchnout“?

Cím déle jsem s textem v kontaktu, tím více uvažuji nad tím, že Christopherův autismus je hlavním tématem hry. Nebo respektive jeho odlišnost od většinové neuronormativní společnosti. Protože ta dává do pohybu všechno okolo. Díky ní se rozvíjí téma detektivního případu vraždy sousedčina psa, díky ní se rozvíjí téma mateřské zodpovědnosti, díky ní se stává Christopherova cesta do Londýna tolik dobrodružnou, a právě kvůli oné odlišnosti před ním otec skrývá svá tajemství. A o tom všem naše inscenace bude.

Jaké jsou tvoje inspirační zdroje ohledně problematiky autismu?

Byl to především pořad v Divadle Kampa Přicházíme v míru. A pak jsou to filmy Mommy a Věčný svit neposkvrněné mysli, velmi inspirativní český dokument Normální autistický film, knihy zahraničních autorů trpících autismem – A proto skáču, Vítejte v Autistánu, O kolečko mňí, kniha a internetový blog Autismus a chardonnay a také různé články a studie o autismu.

Divadelní hra Simona Stephense předcházela světoznámý a několika cenami ověřený román Marka Haddona. Cím pro tebe byla četba původní románové předlohy důležitá a jak tě ovlivnila při úvahách nad budoucí inscenací?

Poměrně zásadně, protože v románu Haddon skrze hlavního hrdinu mnohem detailněji čtenáři přibližuje uvažování konkrétního chlapce, který má Aspergerův syndrom, druh vysoce funkční poruchy autistického spektra. Divadelní adaptace jde spíše po povrchu a zaměřuje se především na příběh. Což je celkem pochopitelné, ale my se snažíme alespoň trochu tento deficit kompenzovat audiovizuálními složkami, tedy scénografickým vizuálem, kostýmy, projekcemi, světly a v neposlední řadě autorskou hudbou, protože do divadelního textu bohužel zasahovat nelze.

Jak ses s tím, že z hlediska autorských práv není možné do textu zasahovat, vyrovnala ty osobně? Jsi přece jen zvyklá pracovat především na svých vlastních textech.

Já takové věci беру jako výzvu. S cizími texty jsem pracovala již mnohokrát. Sice převážně formou scénických čtení, ale nedávno jsem to dotáhla i k inscenaci ve studiu Divadla v Dlouhé. Je ale pravda, že takto klasicky stavěnou hru, kterou

navíc napsal někdo jiný, dělám poprvé. Tak uvidíme. Každopádně na tom dělá skvělá parta lidí, jak herců, tak tvůrčího týmu, takže by to mohlo vyjít.

Můžeš prozradit něco bližšího k tomu, jak bude fungovat zmíněná scénografie, kostýmy, lightdesign a speciálně pro nás složená hudba? Jaké máš na kolegy nároky a jak moc vstupuješ do jejich práce?

Já jsem od začátku zvyklá na větších projektech pracovat takto v týmu, sázím na způsob kooperace. S Pavlou Kamanovou, která vytvořila návrh scénografie, a s Tomášem Morávkem, který má na starosti lightdesign, pracuji již poněkoličkáte. S Jánem Terebou, výtvarníkem kostýmů, a se skladatelem Jakubem Kudláčem dělám poprvé. Ráda objevuji nové spolupráce a propojuji je se známými kolegy. Takto to probíhá skoro vždy. Jindy zase sázím na jistoty například v hudbě a experimentuji s novým scénografem a podobně. Snažím se vždy všem členům týmu dávat volnou ruku.

↓ K. JANDÁČKOVÁ S KOSTÝMNÍM VÝTVARNÍKEM JÁNEM TEREBOU V KREJČOVNĚ, FOTO J. SEJKORA

Na prvních schůzkách jim sdělím svou obecnou vizi, respektive své vnímání tématu, společně se na to naladíme, posíláme si inspirační zdroje, sjednocujeme estetiku a pak diskutujeme nad návrhy. Scénografie tohoto projektu střídá klasické činoherní aranžmá s výtvarnou abstrakcí. Snažíme se za pomoci všech audiovizuálních složek dostat Christopherovi pod kůži, a předat tak jeho vnímání světa divákům. Díky polyfunkčnosti kostýmů a herecké práci zase můžeme v pěti lidech hrát přibližně dvacet postav.

Ano, hra disponuje velkým množstvím postav, postavíček a figurek, její dosavadní inscenace se tedy většinou neobešly bez velkého obsazení, ani bez velkého jeviště. Jak tě napadlo, že taková hra může být vhodná do tak malého prostoru pro tak malé obsazení?

Ona je obecně většina her lepších pro velké scény, já mám ráda pohyb, který větší prostor umožňuje snáz, ale když dostávám zatím

samé studiové nabídky, tak se člověk musí trochu přizpůsobit. (SMÍCH) Myslím, že v tomto konkrétním případě jsou obě možnosti v pořádku. Hra je poměrně vstřícná ke ztvárnění a interpretaci. Je v ní pár zásadních postav, které mají herci rozdělené, a mnoho epizodních minirolíček, které si mohou zahrát také. Adaptace je napsaná tak trochu jako „divadlo na divadle“, takže není problém střídát kostýmy hlava nehlava přímo na jevišti, díky tomu občas vznikají komické situace.

Když jsi u nás zkoušela INprojekt Ve dne v noci, pracovala jsi současně na scénáři pro film. Víc jsi ale neprozradila. Můžeš říct, o co se tehdy jednalo?

Ano, ten scénář jsem společně s kolegou dokončila letos v dubnu. Pojednává o problematice tzv. „singles“ vnímání vztahů a je zahalen tajemným případem hackerského stalkera hlavní hrdinky. Zároveň jsme ale nedávno stihli dopsat druhý scénář k filmu, který dostal od producentů přednost, takže momentálně

čekáme na to, jestli jej Státní fond kinematografie finančně podpoří, aby se mohlo začít točit. Tento film by měl být na téma otevřených vztahů a polyamorie, což jsou také ohrožené/ohrožující skupiny dnešní společnosti.

Jaká další práce tě v této divadelní sezóně ještě čeká? Na co se těšíš?

Do konce roku jsem si dala už od režie volno, projekt „Pes“ je celkem náročný a takové nelze střílet jeden za druhým. Ale čeká mě ještě psaní nové divadelní hry a nějaké úpravy filmových scénářů. Na jaře pak psaní a přípravy tanečního projektu s pracovním názvem FEAR. A přesně za rok mě čeká zkoušení zmíněné autorské divadelní hry v Divadle Letí. Ono se to ale většinou v průběhu ještě rozroste... A hlavně souběžně s tím vším pomáhám přáteli s designovým projektem SRNA, který se zabývá výrobou upcyklovaného skla, a to už potom není čas skoro na nic. Zatím mi ale toto všechno dělá radost, takže jsem spokojená. **AnH**

PETRA JANEČKOVÁ MĚLA BLÍZKO THÁLII

Herecká asociace 10. září uveřejnila jména nominovaných umělců na **Ceny Thálie** za uplynulou sezónu 2018/2019. Slavnostní vyhlášení cen, udělovaných již od roku 1993, se uskuteční 5. října v historické budově Národního divadla v Praze, předávání bude v přímém přenosu vysílat Česká televize. Laureáti obdrží známé skleněné plastiky podle výtvarného návrhu architekta Bořka Šípka. Tu měla na dosah **PETRA JANEČKOVÁ**, která se dostala do širší nominace v oboru činohra za roli Šíry v inscenaci **Mikve**. Sice nejde o hlavní nominaci, ale už samotné umístění mezi deseti nejlepšími českými herečkami minulé sezóny je velkým úspěchem. **Gratulujeme!** **RaS**

JAKO ŠÍRA V MIKVE, FOTO J. SEJKORA →

PREMIÉRA S PETREM ŠTINDLEM

P. ŠTINDL NA PRVNÍ ČTENÉ ZKOUŠCE SPOLEČENSTVA VLASTNÍKŮ. FOTO J. SEJKORA

Inscenací Společenstvo vlastníků se v Pardubicích představí režisér PETR ŠTINDL, který režíroval bezmála na všech českých oblastních scénách a také v pražském Národním divadle, Švandově divadle, HaDivadle a dalších. V posledních letech pravidelně působí v Klicperově divadle v Hradci Králové. Tam jsme se sešli a domluvili se na spolupráci. Společenstvo vlastníků Jiřího Havelky navrhl sám. Hra se poprvé (a zatím i naposled) inscenovala roku 2017 v divadle VOSTO5, které je autorovou domácí scénou.

Petre, jak ses s touhle čerstvou komedií z české současnosti setkal a čím tě zaujala?

Popravdě, četl jsem náhodou SAD (ČASOPIS SVĚT A DIVADLO – POZN. RED.) a tam to bylo otištěné; je hezké, že SAD dává dozadu zajímavé hry. Neviděl jsem ji od VOSTO5 dodnes, slyšel jsem, že je to dobré. A myslím jsem si napřed, že je to výlučně text pro VOSTO5. A pak jsem zjistil, že ji agentura regulárně nabízí. Tak jsem po tom skočil. A dokonce

jsem se o tom zmínil i ve dvou jiných divadlech, že by bylo hezké to udělat. Nechtěli. Jejich chyba. Už to ale jiná divadla plánují, jak jsem slyšel, naštěstí až po nás.

Zajímá tě filmové zpracování, které brzy přijde do kin?

No ano, těším se, je to skvěle obsazené, hraje tam spousta kamarádů, výborní herci. Myslím, že to bude hit. Asi půjdu po dlouhé době do kina.

Ve tvém režiséřském rejstříku se to hemží českými premiérami. Co tě láká na nových nebo u nás neozkoušených hrách?

Že je to poprvé. Že je to neprobádané. Že to přináší něco nového; téma, dramatický postup, vidění... Jenom nové hry posunují dramatické divadlo dál.

Klasika tě neláká?

Ne. Ale už jsem se prohrěšil. Jednou. Inscenoval jsem Furianty

v Hradci. Ale byla to nakonec zábava.

Inscenoval jsi někdy hru, kterou bys rád zkusil ještě jednou?

Přice od Duncana Macmillana. Protože vzhledem k tehdejšímu, nikoliv současným, umělecko-politickým rošádám v kladenském divadle (to město má vážně velmi zvláštní vztah ke svému divadlu) se hrála opravdu prokletě málo a myslím, že mohla mít dlouhý život. A že by si to zasloužila.

Několikrát jsi režíroval v pražském Divadle Letí, které se prezentuje jako „nezávislé divadlo s vášní pro nové hry“. Pověz o něm něco.

Já tam dělal vždy jen inscenovaná čtení, regulární inscenaci nikdy. Takže nevím, jestli jsem ten pravý, kdo má mluvit o tomhle sdružení. Je jisté zasloužné, že se Letí zaměřuje výlučně na nové hry; ovšem má to i své limity; většinou přejímají úspěšné či oceňované hity z nejlepších zahraničních divadel či festivalů, inscenují je statečně, ale finanční možnosti jsou limitované a následně kvalita výsledku příliš nesvědčí, stejně jako nevelký divácký dopad. Ale je to správná cesta, myslím si. Jen někdy mají moc velké oči, řekl bych. Kdyby dělali jen scénické náčrtý a čtení, bylo by to podle mne lepší. Ale asi je těžké vzdát se možnosti inscenovat dobrý text regulárně. Tenhle typ divadla bývá vždy spjat s velkými městy, kde si diváky většinou může najít. Ale popravdě, stále víc se mi zdají tahle hlavně pražská nezávislá progresivní divadla tak nějak elitářská. Tím ani nemyslím Letí.

Myslíš si, že by se podobná scéna uplatnila i jinde než v Praze?

To jsem už asi řekl. Myslím, že ještě s mizivějším dopadem. Podle mne právě stabilně subvencovaná divadla mají mimo jiné i povinnost dělat nové hry, odvážné projekty.

Poznal jsi různá divadla ve všech krajích naší republiky. Všiml sis nějakých krajových výlučností, specifík?

Všude najdu dobré lidi a hloupé lidi. Všude najdu problémy, které v jiných divadlech nejsou; ovšem tam jsou zase jiné, které nejsou zas jinde. Vlastně to nechápu. Začarovaný kruh. Problémem je podle mne nedostatek kvalitních lidí na určitých postech, pravděpodobně proto, že je není možné adekvátně zaplatit.

Před rokem jsi v Hradci Králové inscenoval Finského koně. Je to vynikající hra, už pár let ji mám v tom pomyslném dramaturgickém šuplíku, ale netroufala bych si ji pustit do našich sametových portálů, a to nejen kvůli značně „nevybíravé“ mluvě. Jak ji přijímá hradecké publikum?

V okamžiku tohoto rozhovoru má za sebou teprve pár repríz, přijetí bylo velmi dobré, myslím. A mluva se mi nezdá nijak nevybíravá. Známa mnohem drsnější hry. Ale myslím, že tohle téma, tedy expresivní jazyk obecně, je už několik let mimo, minimálně od té doby, co jsme zjistili, jak se mluví na Hradě. Pokud někdo tvrdí, že v divadle se musí mluvit jen slušně, je to pokrytectví.

Jaké divadlo vyhledáváš jako divák?

Já si až tak podle divadla nevybírá. Spíš podle tématu, režiséra, hry. Takže do komerčních divadel moc nechodím, skoro vůbec... Vlastně nejvíc inscenací vidám v divadlech, kde zrovna pracuji. V kamenných divadlech v Praze se dá najít téměř vždycky nějaká inscenace, kterou bych chtěl vidět. A takzvané alternativní divadlo mne asi čím dál víc štvě...

Čím? Jak?

Možná je to osobní, možná prostě jen stáru, možná závidím... Nevím. Ale taková ta proklamovaná výjimečnost, podivná uzavřenost, elitářství, síť výměnných festivalů, které slouží spíš k levnému cestování do zahraničí, ono rozdělování už tak malých grantů v malém rybníce, kde každý každého zná a má své oblíbence, kritická přiznání, protože je něco „in“, i když to objektivně kvalitu nemá... Nevím. Ale je to určitě také způsobeno malou odvahou dotovaných divadel riskovat a nehladit diváka jen po srsti, proto je u kritiky alternativa ve středu zájmu. Kdyby to bylo jinak, nemuseli bychom rozlišovat mezi alternativním divadlem a kamenným divadlem, mluvili bychom prostě o divadle. Ostatně postavení kamenných divadel v rámci stávající legislativy je také smutná kapitola sama o sobě. Ale na to tady asi není místo.

JaP

HERECKÝ TÝM NA ZAHAJOVACÍ ZKOUŠCE SPOLEČENSTVA VLASTNÍKŮ, FOTO J. SEJKORA →

HERECKÉ PRÁZDNINY

Koncem jara po náročném sezóně jsme se už těšili na letní prázdniny, zničehonic je tu však podzim a prázdniny jsou nenávratně pryč. A jak v divadle na začátku sezóny žertujeme, za chvíli jsou tu Vánoce... Ale nepředbíhejme a ještě se na chvíli vraťme do času sladkého nicnedělání, dovolených, cestování a sluníčka. Naši herci se se svými zážitky z prázdnin s vámi opět rádi podělí...

RaS

JOSEF PEJCHAL: Na dovolené bylo nejkrásnější to, že jsme si mohli konečně užít společně prožitý čas. Cestovali jsme po Šumavě, navštívili jsme Český Krumlov a Sušici, byli jsme v ZOO v Plzni, na týden u moře v Bulharsku a na další týden v Orlických horách. Všude to bylo parádní a někde to bylo ještě lepší, když jsme mohli trávit čas i s přáteli. Už teď se těšíme na příští léto!

MARTIN MEJZLÍK: Pod tureckou vlajkou křižem krážem Egejským mořem a pak zase zpátky na chalupu...

VERONIKA MALÁ: Prázdniny jsem jako obvykle strávila u oceánu. Měsíc a půl jsme s přáteli projížděli pobřeží Francie, Španělska a Portugalska. Každá země je jiná a nádherná, ale vlny „chodí“ na každém pobřeží, takže většinu své dovolené jsem strávila ve vodě na surfu nebo na útesu... a taky v lese! Každý večer nás totiž čekalo dobrodružství a otázka, kde budeme spát! Nemůžu říct, který zážitek byl nejlepší – na cestách jsme poznali tolik lidí, ochutnali spoustu jídel a zažili i chvíle, kdy jsme se ve vlnách báli o život a bojovali s proudy oceánu. Přiznávám, že i přes lásku k surfungu mi občas bylo i smutno. A tak jsem ráda, že žívá, i když odřená od útesů začínám další sezónu. A s nabitými baterkami! ©

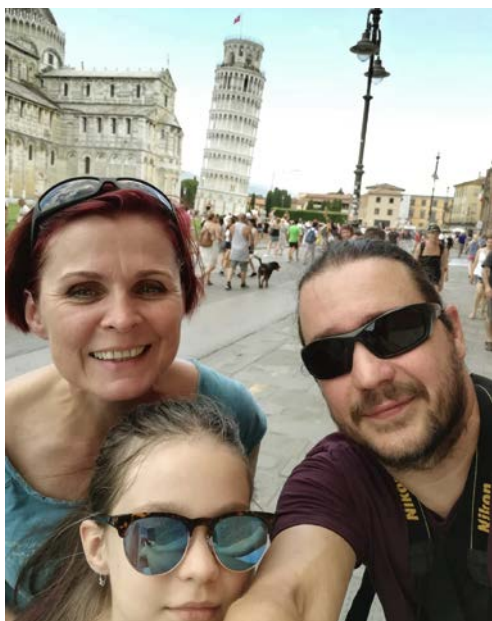
ALEXANDR POSTLER: Můj prázdninový boj se starými okny na chalupě. Po čtrnácti dnech jsem pokořil opalovací pistoli devět křidel, dalších jedenáct čeká a třese se strachy...

RADEK ŽÁK: Rožmitál pod Třemšínem. Letní soustředění s J. J. Rybou a naděje, že legendární inscenace bude mít své pokračování...

ELIŠKA A JOSEF LÁSKOVI: O prázdninách jsme společně vyrazili na motovýlet po České republice, a jelikož nám toto dobrodružství nestačilo, o pár týdnů později jsme s naším „novým“ karavánem ze 76. roku vyjeli směrem do Itálie a v několika kempech jsme si užívali přírodu, slunce a moře. A to bylo asi vše, snad jsme na nic nezapomněli... :)

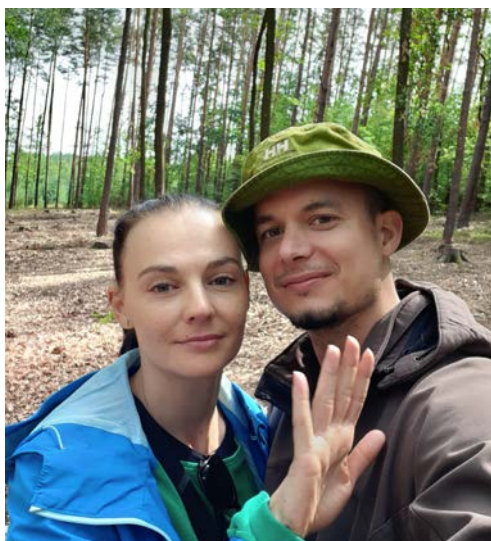

PETRA JANEČKOVÁ A LADISLAV ŠPINER:

Prázdniny byly letos ve stylu velkého cestování... Odjeli jsme do rakouských Alp, kde jsme jednu noc přespali a pokochali se místními krásami, poté jsme se podívali na svět ze šikmé věže v Pise a odtud rovnou na jachtu, kde jsme s přáteli strávili nezapomenutelných devět dní a objeli ostrovy Elba, kousek Korsiky a ostrov Capraia. Pak nějaký týden v Krkonoších opět s přáteli, naše chaloupka a tradiční divadelní tábor, odkud jsme si taky přivezli zvířátko v podobě tříměsíčního kotátka.

MARTINA SIKOROVÁ: Byla jsem na Moravě za tátou a dědečkem. V Itálii za mořem a sluníčkem a zlepšením mých řidičských dovedností. Pak jsem taky byla v Broumovských stěnách a Prachovských skalách. Ale taky na Hrádku. A koukala jsem na filmy a četla. A nejsilnější zážitek? Možná když jsem chtěla vzdát třídní čundr, protože náklad jídla a vody mi přišel trochu moc, a tak jsem hned druhý den chtěla naši skupinku opustit a vydat se směr civilizace. Ale kamarádi si ten náklad navíc rozdělili, abych s nimi mohla jít dál. To bylo moc hezké! Jo a pak jsem ještě líbala zakletého prince. :-)) ©

JAN MUSIL: Měli jsme krásné léto. Tato fotografie je toho důkazem. Někde tam za námi v lese pobíhá náš syn, který se zrovna chystá ulovit srnu... Celý táta! ©

ZDENĚK RUMPÍK: S mou paní jsme nikdy nebyli na „zlato, stříbro, drahé kamení“, a tak jsme si k 45. výročí svatby nadělili Indii. Nádherná i šok! My byli sice stále v komfortu, ale takové sociální rozdíly jsme ještě nikde neviděli! Místo svátků, narozenin a Vánoc jsme oběma rodinám synů slíbili „vývoz“ tří vnuků na Mallorcu – povedlo se, byli úžasní. No a pak jsme za odběr Respektu dostali dvě jízdenky do Paříže. Beznaděj se člověk u Notre Dame neubrání. Jinak klid, procházky, blešák...

DAGMAR A PAVEL NOVOTNÍ: Myslím, že není co dodávat...

PETR BOROVEC: Prázdniny jsem si vůbec neužil. Nikde jsem nebyl, nic jsem nezažil a od prvního dne volna jsem se těšil, až bude to ZBYTEČNÉ volno za mnou a přijedu zpět do mé milované práce, sakra... :-D

1909/10 – 2019/20

110 sezón

Východočeského divadla Pardubice

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO V BĚHU ČASU

Letošní sezóna 2019/20 je pro nás výjimečnou, neboť si během ní připomeneme hned několik výročí – 110 let od otevření historické budovy Městského divadla, 30 let od Sametové revoluce a 20 let od prvního ročníku GRAND Festivalu smíchu. Svě „kulatiny“ má i ředitel divadla Petr Dohnal, pro něhož je stávající sezóna už 20. ve vedení divadla.

Při příležitosti **jubilejní 110. divadelní sezóny VČD** bychom vám chtěli více přiblížit bohatou historii pardubického divadla, vypíchnout některé přelomové momenty, zajímavosti či kuriozity. Historický „seriál“ bychom dnes zahájili prapočátky divadelní činnosti v Pardubicích, které předcházely otevření divadelní budovy v centru města.

S prvním záznamem o provozování divadla v Pardubicích se setkáváme za Pernštejnů

(1492–1560), za údobí, o němž se hovořívá jako o „zlaté době“ Pardubic. Jan z Pernštejna zde roku 1543 založil latinskou kolej, která ve městě šířila myšlenky humanismu, jenž věnoval velkou pozornost i divadlu. Jak dosvědčují účetní knihy, v letech 1552 a 1553 „bylo sděláno za peníze obce na rynku šrankův, ve kterých se komedie recitovala“. Mistr Jan Netorýn, rektor koleje, tu se svými žáky pravděpodobně představoval Plautovy či Terentiovy komedie. V roce 1560 po odchodu

Jaroslava z Pernštejna z města Pardubice ztratily svou latinskou kolej, a s tím skončila i divadelní představení.

O divadle v Pardubicích se potom po dlouhá léta zmiňují pouze roztroušené osamělé zprávy. V 18. století se například objevovaly jen jakési pokusy o divadelní produkce: „*Za primase Václava Fiedlera měla být zařízena ve staré budově od věže Bašta zvané... nová škola latinská s posluchárnou, kde se komedie konati měly.*“ Vedle toho se také pořádaly deklamace pašijových textů na Květnou neděli. 1. dubna 1788 hrál impresárió Wackelmier s družinou liliputánů Ein erbarmliches Lustspiel (Žalostnou komedii).

V 19. století, kdy Pardubice zaznamenávají ekonomický a demografický rozkvět, v nové „zlaté době“ Pardubic, rostla i potřeba kulturního a uměleckého vyžití. Jedna z tehdejších sociologických škol shrnula velkou dobu měšťanské civilizace do tří pojmů: majetek – vzdělání – divadlo. Z programu „Bildungstheater – vzdělávací divadlo“, který se tou dobou zrodil v Německu, tedy ve střední Evropě, kam Pardubice patřily, je patrné, že vzdělání a divadlo jsou velice úzce propojeny. Divadlo sloužilo nejen jako nástroj při získávání postavení na poli politickém, ale rovněž k výchově širokých vrstev obyvatelstva.

← HOTEL VESELKA SE SÁLEM ODEON

V našich podmínkách mělo divadlo ještě další funkce. Nejde jen o jeho „buditelskou“ roli v národním obrození, ale i reprezentativní jako doklad významu města, jeho kultury, síly a velikosti.

Divadlo (nejen) v Pardubicích stálo po dlouhou dobu především na ochotnících. Ochotnictví představovalo masové a později i organizované hnutí, které mělo členstvo ze všech sociálních vrstev, a stalo se jedním z nejdůležitějších projevů českého veřejného života. S rozmachem ochotnictva rostla i potřeba řádného prostoru pro diváky i divadelní tvůrce, čímž byla myšlena budova s tzv. kukátkovým řešením. V Pardubicích se v té době hrálo ledaskde: v hostinci Jana Vostřebala U České koruny, jenž byl ale v roce 1853 pro zchátralost policejně uzavřen (roku 1872 byl znovu otevřen a divadlo se v něm hrálo dál), různé veřejné produkce se konaly v hostincích Na kopečku, Na Vinici, v hotelu Kotel. Roku 1862 zahájili ochotníci svá představení v sále Odeon hotelu Veselka. Tento stručný výčet dokazuje, že s divadelními prostory to v 19. století v Pardubicích nebylo nijak slavné, a proto se brzy začalo uvažovat o stavbě divadla, které by však svou architektonickou podobou i výtvarnou výzdobou mohlo rovněž být i reprezentativním činem překračujícím divadelní význam. Ale o tom zase příště...

RaS

(S POUŽITÍM KNIHY HISTORIE DIVADELNÍ PARDUBIC A OKOLÍ)

- ↗ HOSTINEC NA KOPEČKU, VLEVO OD ZELENE BRÁNY HOSTINEC U ČESKÉ KORUNY
- ↓ KRÁLOVSKÁ TRÍDA (DNES TRÍDA MÍRU) S BUDOUCÍM MÍSTEM PRO DIVADLO V OHYBU MĚSTSKÉ ŘEKY

ELIŠKA LÁSKOVÁ: DO SEZÓNY VSTUPUJU NAPLNO!

Nová sezóna, nová členka souboru. Janu Ondruškovou v ženské části hereckého souboru vystřídal talentovaná ELIŠKA LÁSKOVÁ. Mladá herečka vystudovala Vyšší odbornou školu hereckou v Praze a k nám do divadla přichází z angažmá v Divadle A. Dvořáka v Příbrami. Jak vnímá začátek sezóny? Jak se dostala k herectví? A jaké má další zájmy mimo divadlo?

Eliško, je tu začátek nové sezóny a pro tebe v novém divadle. Jaké jsou pocity?

Upřímně, je to hodně hektické. Naskočila jsem do sezóny hodně rychle. V této chvíli mám záskoky v Oporách společnosti, Normálním debilovi a v Krásce a zvířeti za Janu Ondruškovou. A aby toho hned z kraje nebylo málo, tak jsme začali zkoušet inscenaci Podivný případ se psem na Malé scéně.

Tak to vypadá, že máš hodně napilno. Skoro se nabízí otázka, jak se v tom všem orientuješ, když každou chvíli střídáš jednu roli za druhou?

Zatím se snažím rozdělit myšlenky tak, abych se na všechno dokázala soustředit. Ale po prázdninách jsou ty myšlenky ještě trochu roztržité. Řekla bych, že se do toho postupně dostávám. Každopádně se už těším, až ze mě opadne stres kolem všech záskoků a já se budu moct konečně soustředit jen čistě na zkoušení jedné věci.

Tušíš jsi, kolik tě toho čeká, nebo to bylo překvapení? Nebylo, tohle jsem tak nějak očekávala, ještě než sezóna začala. Ono to tak už bývá, když nastupujete do divadla za nějakého jiného herce. Dokonce i texty jsem dostala před prázdninami, ale nějak nevyšel čas, abych se na to stihla podívat. Hlavně se těším, až budu mít všechny nové role víc usazené a budu si je moct užívat.

A neměla jsi nějaké obavy, než jsi do sezóny naskočila?

Měla jsem chvilku smíšené pocity. Trochu obava, trochu respekt, trochu nadšení. Ale tím, že byl rozjezd tak rychlý, tak na nějaké oťukávání a pomalé rozhlížení nebyl čas. Vlastně nejen pro mě, ale asi i pro kolegy. Ale o to víc mě překvapuje, jak si to vlastně sedlo a všechno zatím funguje bez problémů.

Doufám, že se nebudeš zlobit, když prozradím, že tě v létě kromě změny angažmá čekala ještě jedna velká životní změna. A to svatba s hercem Josefem Láskou...

Ano, to prozradit můžeme. S Pepou jsme se v létě vzali. Byla to krásná malá svatba, kde se sešlo jen pár nejbližších přátel

a rodina. Kamarádi nám pomohli nejen s přípravami, ale i s celým průběhem. Bylo to krásné. A když je v takový den člověk obklopený jen nejbližšími, kteří vám štěstí skutečně přejí, tak je o to více plný spokojenosti, dojetí a především upřímné lásky.

Když už přišla taková změna, hned si uvědomuji, že teď se s Pepou budete často potkávat i na scéně. Dokonce hned v Podivném případě se psem. Nebojíte se toho?

My už tenhle křest ohněm máme našťastí za sebou. (SMÍCH) Na jevišti jsme totiž už spolu stáli v Příbrami. Ale je pravda, že tam jsme se až tolik nestřetávali. Tohle je takové první zkoušení, kde se opravdu hodně potkáme a kde spolu trávíme na jevišti hodně času. Myslím si, že s Pepou našťastí dokážeme oba oddělit soukromý život od toho profesního. Navíc vůči sobě nejsme kritičtí. A pokud to jeden po druhém nechce, tak se o rolích doma nebavíme, ani si nějak neradíme. Ale vzájemně se v práci podporujeme.

Kromě manžela tě na jevišti může potkat i mamka nebo tatka. Co obavy z tohoto setkání?

My už se vlastně taky na jevišti setkali všichni, a to v inscenaci Hoří, má panenko! a dopadlo to dobře. S mamkou taky hraju v Mikve a není v tom problém. Teď se s ní budu potkávat i v Normálním debilovi, kde budeme hrát kamarádky, a to bude, myslím, velká sranda. (SMÍCH)

Eliško, trpíš trémou?

Trému určitě mívám. Zdravá tréma je pro mě důležitá, udržuje mě ve správném napětí, není mi totiž jedno, co na jevišti předvedu, a cítím zodpovědnost jak vůči kolegům, tak hlavně vůči divákům. Ale je zajímavé, že když zaskakuju, nemívám ji tolik před představením, ale až po něm. Během představení je to takový zvláštní adrenalin, ale jakmile

slezu z jeviště adrenalin je pryč, všechno si uvědomím, přepadne mě zpětně tréma a přemýšlím, co všechno jsem mohla pokazit. A v tu chvíli doufám, že to tak nebylo. (SMÍCH)

A jak to máš ve volném čase, když nejsi v divadle? Jak se odreagovááš?

Ráda sportuju, jezdím třeba na longboardu, paddleboardu, v zimě na lyžích, anebo vyrazím jen tak do přírody. S Pepou taky rádi jezdíme na motorkách. U toho se vždycky uvolním a vyčistím si hlavu.

Pojďme se vrátit trochu zpátky. Jak ses vlastně dostala k herectví? Chtěla jsi být herečkou odmalička, nebo bylo i jiné vysněné povolání?

Pravdou je, že jsem chtěla být herečkou odmalička. Dokonce jsem v pardubickém divadle hrála jako malá holčička. Když jsem si ale měla vybrat střední školu, trochu jsem se konzervatoře obávala. Přeci jenom kdybych po čtyřech letech studia zjistila, že to úplně nevyšl, tak z konzervatoře se moc prostoru pro další práci nenabízí. Takže jsem nastoupila na Střední zdravotnickou školu a jsem vlastně vystudovaná zdravotní sestra. A pak jsem se po maturitě k herectví vrátila.

Stalo se ti někdy, že jsi tuhle zkušenost využila v praxi?

V Příbrami jsem jednou hrála zdravotní sestru. (SMÍCH) Tedy přesněji to byla zubní zdravotní sestra. A kolega, který mi hrál lékaře, měl shodou okolností za sebou stejný obor. Při zkoušení jsme si spolu vzpomínali na názvosloví nástrojů a různých zákroků. Všichni kolegové na nás koukali jako na blázny. (SMÍCH)

A nepřemýšlela jsi někdy nad návratem k tomuto původnímu oboru?

Upřímně ne. Já si strašně vážím všech, kdo pracují ve zdravotnictví. Vyžaduje to obrovskou dávku odvahy a je to velká oběť. Ale já

jsem nad návratem nikdy neuvažovala. Divadlo byl vždycky můj sen. A jsem ráda, že jsem v oboru, kde se cítím být sama sebou.

Divadlo A. Dvořáka v Příbrami bylo tvým prvním angažmá. Hrála jsi jen tam, nebo bylo i jiné divadlo?

Ještě na škole jsem hostovala v Moravském divadle Olomouc a v příbramském divadle, kde mi následně nabídli angažmá. Nakonec jsem tam zůstala pět let.

Eliško, a jak to máš s tematikou? Máš nějaké oblíbené téma, které tě zajímá?

Já osobně mám velmi ráda příběhy, které mě něčím překvapí. Když hned nedokážu odhadnout, jak děj bude pokračovat, a jsem napnutá až do konce. Každopádně poslední roky jsem hrála v hodně komediích, a proto se moc těším na to, že si zahraju i v jiných žánrech.

V minulé sezóně jsi u nás nastudovala roli malé holčičky Eliševy v Mikve. Jak náročná to byla práce?

Náročná to bylo, ale moc mě ta role baví. Hraju tam dítě, které navíc vůbec nemluví. V rodině mají hodně složité vztahy a ona to vše sleduje zpovzdálí. Ale to, že nemluví, neznamená, že se v ní nic neodehrává a že nemá na věci vlastní názor. Jen je trochu těžší ho dát najevo. Během zkoušení jsem si k ní snažila najít cestu, hodně jsem pozorovala dění kolem sebe a vnímala jejich jednání v různých situacích. Navíc jsem měla skvělé vedení od režisérky Kateřiny Duškové, a to pak jde samo.

V současné chvíli zkoušíš inscenaci Podivný případ se psem, což taky není úplně typická komedie. Co bys o této hře mohla čtenářům prozradit?

Je to takový pohled do světa chlapce s Aspergerovým syndromem, který navíc prochází složitou rodinnou situací a snaží se s tím vypořádat, jak nejlépe v rámci svého postižení dovede. →

Já hraju jeho učitelku, psycholožku, která umí s takovými dětmi pracovat, a možná i proto si s ním rozumí lépe než jeho rodiče. Mimo téhle role tam spolu s ostatními herci vystřídáme i několik dalších postav. Myslím, že celá dramatizace knihy je moc zdařilá a diváci se mají na co těšit.

Diváci tě můžou znát i z televizních obrazovek. Jak to plánuješ dál se seriály nebo filmy?

To je pravda. Objevila jsem se v několika projektech, nejvýrazněji asi v seriálu Ulice, kde hraju už několik let. V současné chvíli je toho v divadle tolik, že bych se ráda soustředila jen na to. Ale samozřejmě pokud by nějaká nabídka přišla, nechci říct, že bych ji odmítla.

Eliško, vím, že k tomu všemu máš ještě svůj vlastní obchůdek s popcornem. Jak k tomu došlo?

Není to přímo obchůdek, ale zatím objíždíme různé akce s naším stánkem. První impulz byla cesta do Ameriky, kde jsme objevili, jak moc je tam popcorn populární

a že se dá dělat i jinak, než jak ho tady známe. Říkali jsme si, že by bylo fajn rozšířit tyto obzory i tady u nás. Aby lidi věděli, že se dají příchutě různě kombinovat a že popcorn se nekupuje jen v kině nebo v sáčekách do mikrovlnky. Takže se snažíme o poutivý popcorn z kvalitních surovin.

A kde se berou nápady na příchutě?

Občas je to takový hokus pokus. (SMÍCH) Většinou to vychází z chutí, které máme rádi, a pak už jen stačí vymyslet, jak je přetransformovat na výslednou popcornovou příchutě.

Jakou příchutě máš ty nejraději?

Parmezán-česnek-tymián nebo slaný karamel.

A jak to budeš stíhat teď, když je toho v divadle tolik?

Nějaký čas se určitě najde, i když to teď není jednoduché, protože každá akce vyžaduje přípravu a my jsme na to sami. Teď na podzim ale nějaké trhy v plánu máme.

Ještě ale na chvilku zpátky k divadlu. Eliško, už víš, jaké tituly tě dál čekají?

Zatím známé obsazení jen na aktuálně zkoušené hry, nebo ty nejbližší, takže víc nevím. Ale během října nebo listopadu se to určitě dozvíme.

Je něco ze současného dramaturgického plánu, v čem by sis ráda zahrála?

Chtěla bych si zkusit muzikál, a tady se jeden chystá, takže by mě lákal Grand Hotel. A taky mě moc zaujal titul, který tu bude dělat Miroslav Hanuš U Hitlerů v kuchyni. Takže doufám, že alespoň v jednom si zahraju.

A máš nějaké plány do budoucna, nebo teď chvilku to bude bez plánů?

Já bych se asi chtěla teď hlavně soustředit na svou práci v divadle. A samozřejmě uvidíme, co přijde!

Eliško, děkuji za rozhovor. Bude me ti s diváky držet palce a do nové sezóny přejeme ZLOM VAŽ!
KrP

E. LÁSKOVÁ JAKO ELIŠEVA V MIKVE, FOTO J. SEJKORA

POŘAD BEZ KOSTÝMU TENTOKRÁT (NEJEN) O TANCI

Loňský formát pořadu **Bez kostýmu aneb Povídání z herecké šatny** se osvědčil a diváci se ptají na termíny příštích večerů, které by mohli strávit s herci a dalšími mími hosty. Už jsme si povídali s Petrem Novotným o režii a s výtvarníkem Romanem Šolcem o tvorbě kostýmů. Ředitele VČD a herce Petra Dohnala jsem představila jako režiséra dabingu a zazpívali jsme si s kapelou Kosteam, se kterou hrává náš ekonomický náměstek Bohumil Kos. A hosty byli samozřejmě i herci, vždyť především oni jsou v hledáčku našich diváků. První díl **Bez kostýmu** v letošní sezóně bude na Malé scéně ve dvore patřit hereckému páru **PETRA JANEČKOVÁ** a **LADISLAV ŠPINER**, kteří jistě odtajní některé zajímavosti ze svého soukromého života. A naši společnost doplní přední česká choreografka, lektorka a tanečnice **PETRA PARVONIČOVÁ**.

Petra a Láďa se už mnohokrát stali nejoblíbenějšími herci našeho souboru. Kromě talentu, kterým jsou obdařeni všichni pardubičtí herci, se mi tato dvojice zdá navíc dost všestranná. Hrají, zpívají, tančí, a proto bývají často obsazováni do významných rolí v muzikálových inscenacích. Petra dokonce vystudovala muzikálové herectví na brněnské JAMU, a je tedy k tomuto žánru předurčena, i když v poslední době ji potkávají většinou činoherní příležitosti. Ale v muzikálu si „odkroutila“ spoustu velkých rolí – vzpomeňme například na Lizu z *My Fair Lady*, titulní roli v *Mam'zelle Nitouche* či Velmu Kelly v *Chicago*. Určitě si ráda popovídá i o posledních krásných úkolech, které jí nabídla loňská sezóna v titulech *Mikve* a *Spříznění volbou*.

Láďa sice není „tanečníkem“ vzděláním, ale příležitosti ho z něj udělaly – například role *Kabaretiera* v *Chicago*, která pro něj byla jako ušitá a přinesla s sebou i spoustu tance. Pro choreografku Petru Parvoničovou to bylo první setkání s naším souborem a myslím, že to od režiséra Petra Novotného byla skvělá volba! Petra přinesla hereckému souboru nový pohled na jevištní tanec a především nový styl a způsob práce. Láďa si oblíkl tepláky (od té doby byl naším externím tanečním souborem přezdíván „Teplák“) a trávil hodiny na baletním sále. Lehkost a samozřejmost, s jakou pak tančil stejně skvěle jako profesionální tanečnický, byla obdivuhodná.

Petra Parvoničová je podepsaná i pod choreografii *Tančírny* a *Zamilovaného Shakespeara*. Zatímco *Shakespeare* zdobí „jen“ dva tance, nabitě energií a předvedené v neobvyklém tempu, *Tančírna* je na tanci založená, mapuje (kromě jiného) dějiny soudobého tance posledních sta let. Petra s herci pracovala velmi specificky, díky své empatii a citlivosti dokázala vystihnout, kdo co umí, kde jsou jeho limity, či naopak přednosti, a co je pro něj nejlepší. Umí velmi přesně a vtipně pojmenovat jednotlivé pohyby a kroky, které je pak schopen zapamatovat si i absolutní laik.

Jsem přesvědčená, že je schopná rozpoehybovat úplně každého! Přes všechnu svou pečlivost a akurátnost dokáže do práce přinést

radost, vtip a hravost a oplývá nakažlivou dobrou náladou. Její působení v našem souboru je spojeno s režisérem Petrem Novotným, se kterým v současné době v Praze zkouší muzikál *We Will Rock*.

„Měla jsem obrovské štěstí, když mi díky mé ztřeštěnosti zasáhl do života Petr Novotný – můj umělecký táta – a oslovil mě ke spolupráci. Takže i když to zní jako od Rosamundy Pilcher, tak to takhle je. Někdy ani nevíme, co máme, dokud to neztratíme, tak já to vím a ztratit to nehodlám a nechci,“ říká Petra.

Ve středu 16. října si na Malé scéně ve dvore budeme všichni společně povídat, a možná si i zatančíme. Jste srdečně zváni! JaU

↓ P. PARVONIČOVÁ PO PREMIÉRE *TANČÍRNY*, FOTO J. SEJKORA

STUDIO LAIK se rozloučí s inscenací JEŠTĚ SE POTKÁME

Starší členy Mladého divadelního studia LAIK čeká v sobotu 12. října derniéra inscenace **JEŠTĚ SE POTKÁME**, kterou během minulé sezóny s úspěchem uváděli pro žáky 2. stupně základních škol a studenty středních škol.

Autorská hra **Ještě se potkáme** měla premiéru 24. června 2018 v Městském divadle. Titul plný zvratů, složitých životních osudů, ale i zábavných momentů baval nejen diváky, ale také své herce. „Inscenace *Ještě se potkáme* nás hodně posunula. Po muzikálu *Výlet to byla další hra*, v níž se více oče- kávalo civilní herectví, ale tentokrát navíc s mnohem složitějšími postavami a komplikovanějším příběhem,“ zmiňuje Jiří Kovárník, který hraje jednu z hlavních rolí: „Například moje postava mě donutila sáhnout do úplně nového šuplíčku schopností. Musím mnohem více pracovat se situací, být úspornější na gesta, ale o to více důrazný v tom, co říkám. Moc mě překva- pilo, jaký měla hra ohlas u diváků, některé postřehy z diskusí po představení byly skutečně zajímavé a nás samotné posunuly zase o kus dál.“

Ještě se potkáme zavádí diváky na zkoušky dětského divadelního souboru, který zrovna připravuje tragédii Williama Shakespeara *Romeo a Julie*. Hned jak zkoušení začne, zamíchá slavná tragédie životy

jednotlivých postav. Každá si nese svůj životní kříž, ale jak to dopadne, když se s ním musí porvat tváří tvář skrze Shakespearovy verše? Jak vypadá samo- ta? Je těžké začít znovu? Co všechno uděláme pro skutečnou lásku? Příběh klasika protne a zasáhne realitu tak živě, jak jen to je možné...

Studio LAIK odehrálo řadu repríz dopoledne pro mladé diváky. Po představení vždy následovala beseda s psychologkou Andreou Šmejdivou, která se s dětmi snažila témata inscenace co nejdůkladněji rozebrat. Tyto diskuse byly jistou nadstavbou představení a do- plňovaly místa, kterým mohli diváci hůře porozumět. Navíc se otevřela možnost poskytnout prostor na dotazy i samotným tvůrcům či členům studia LAIK.

Po derniéře bude Mladé divadelní studio LAIK ve své činnosti i nadále pokračovat – v Městském divadle uvádí dramatizaci Erbenovy *Kytice*, na Malé scéně autorskou pohádku *Strašidla a loupežníci* a na zku- šebně již připravuje nové tituly... KrP

↓ J. KOVÁRNÍK S KOLEGY Z MLADÉHO DIVADELNÍHO STUDIA LAIK VE HŘE **JEŠTĚ SE POTKÁME**, FOTO J. SEJKORA

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ OBJEKTIVEM DENÍKU

V sobotu 14. září jsme se opět po roce zapojili do programu **Dnů evropského dědictví** a zájemcům otevřeli naši divadelní „kuchyni“. Bezmála 300 návštěvníků nahlédlo nejen do zázemí historické budovy divadla, která už 110 let zdobí centrum Pardubic, ale také do běžně nepřístupných dekoračních dílen či krejčovny. Jako bonus jsme představili i jednotlivé divadelní profese. RaS

O PODZIMNÍ DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ BYL TRADIČNĚ VELKÝ ZÁJEM.

ZASVĚCENÝ VÝKLAD PETRY JANEČKOVÉ A LADISLAVA ŠPÍNĚRA O DIVADELNÍM PROVOZU.

BĚHEM NÁVŠTĚVNÍHO DNE BYL OTEVŘEN I PODKROVNÍ BALETNÍ SÁL.

ZÁJEMCI TAKÉ NAHLÉDLI DO ORCHESTRÁŘSTVĚ POD JEVIŠTĚM.

VE ZKUŠEBNĚ NÁVŠTĚVNÍCI USEDLI ZA STOLY, U NICHŽ SE KONAJÍ PRVNÍ ČTENÉ ZKOUŠKY.

K VIDĚNÍ ROVNĚŽ BYLY DEKORAČNÍ DÍLNY, ZDE NAPŘÍKLAD MALÍRNA. FOTO LUBOŠ JENÍČEK

MOTIVY KONÍ OŽIVÍ GALERII VE FOYER

Inspirací pro výběr první výstavy jubilejní 110. sezóny byla Velká pardubická, jeden z nejtěžších a nejstarších dostihů v Evropě, jenž se u nás jezdí každoročně druhou říjnovou nedělí. Téma říjnové výstavy je tedy více než jasné – jsou to koně, kteří jsou stěžejním tématem děl výtvarnice JARMILY JIRAVOVÉ a akademického sochaře PETRA NOVÁKA. Jejich společnou výstavu zahájí vernisáž v sobotu 26. října před premiérou komedie Společenstvo vlastníků, obrazy a plastiky budou ve foyer k vidění do 11. prosince.

Jarmila Jiravová se narodila v roce 1975 v Hradci Králové. Žije však v Břehách u Přelouče. Od výtvarného oboru LŠU pod vedením pardubického grafika Lubomíra Netušila vedla cesta jejího poznávání přes soukromé lekce v ateliéru ak. soch. Jana Holinky ke studiu na pedagogické fakultě Univerzity Hradec Králové v oborech výtvarná výchova a historie.

Od roku 2000 tvoří na volné noze technikami malby a kresby. Ve volných cyklech rozvíjí témata koní, krajiny, vegetativních detailů či abstraktní hru se světlem a barvami. Příležitostně se věnuje kaligrafii, ilustraci, anatomické kresbě, spolupráci s divadelní scénou a soukromým lekcím kresby a malby. Vystavuje nejen v Čechách, ale i v zahraničí a její obrazy, především právě s motivy

koní, našly své místo v soukromých sbírkách ve Švýcarsku, Velké Británii, Kanadě a USA.

Petr Novák se narodil v roce 1957 v Jaroměři, kde vyrůstal pod vlivem barokního sochařství

Matyáše Bernarda Brauna. Vystudoval Střední průmyslovou školu kamenickou v Hořicích a posléze Akademii výtvarných umění v Praze v sochařské speciálce prof. Stanislava Hanzlíka. Již před ní podnikl cestu do Říma a Florencie, navštívil sochaře Giacomu Manzú v Ardey a stal se z něj vášnivý milovník Itálie a obdivovatel italské renesance i moderního umění. V době komunistické diktatury vycestovat nemohl, přesto dál studoval italštinu a italské umění v kulturním středisku italského státu v Praze. Po roce 1989 jezdil do Itálie v následujícím desetiletí každý rok a hlouběji studoval antiku a renesanci.

„Počátkem 90. let jsem vyhrál soutěž na bronzového koně v klusu v životní velikosti. Při studiu tohoto tématu se pro mne otevřel nádherný svět koní a jezdeckví a já jsem si uvědomil, jaké možnosti poznání a sebepoznání má moderní člověk, pokud návrat k přírodě uskuteční jako jezdec. V pojetí mé filosofie je to ale jezdec na cestě rytmu, rovnováhy a slušnosti ve vztahu ke svému koni, kterého nepovažuje za tělocvičné nářadí, ale uctívá ho jako krásnou a oduševnělou bytost,” říká Petr Novák. RaS

J. JIRAVOVÁ

NEJ oblíbenější inscenace

Východočeského divadla
Pardubice

v sále Filharmonie
Hradec Králové

Tom Stoppard – Marc Norman – Lee Hall

ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE

pá **22. 11. 2019** 19h

Romantická komedie o lásce
a divadle.

Petr Abraham

TANČÍRNA

čt **27. 12. 2020** 19h

Tanec k počtě 100. výročí
vzniku republiky.

Robert Bellan

NORMÁLNÍ DEBIL

st **1. 4. 2020** 19h

Retrokomedie o dospívání
v socialismu.

Nabízíme možnost zakoupit si předplatné také on-line z pohodlí Vašeho domova!

Bližší informace: předprodej VČD (tel. 466 616 432/402, 602 113 795), pechackova@vcd.cz

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
☎ 466 616 411 WWW.VCD.CZ
FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
PONĚLÍ – ČTVRTEK: 10:00 – 18:00
PÁTEK 10:00 – 15:30
☎ 466 616 432 ☎ 466 616 402
✉ OBCHOD@VCD.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
☎ 466 616 430

HROMADNÉ OBJEDNÁVKY
LENKA HRONOVÁ ☎ 725 986 767
✉ HRONOVA@VCD.CZ

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
ČTVRTEK 15:00 – 17:00
☎ 466 616 423 ☎ 602 405 379

DIVADELNÍ KLUB ☎ 776 510 333
OTEVŘENO DLE PRŮVOZU DIVADLA
PO – NE 16:00 – DLE PROGRAMU

PARKOVACÍ DŮM CENTRUM
ULICE KARLA IV., PARDUBICE
2 HODINY PARKOVÁNÍ ZDARMA
PO PŘEDLOŽENÍ VSTUPENKY DO VČD

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

 Synthesia
Chemie pro budoucnost

PRVNÍ HLAVNÍ PARTNER VČD

 EOP ELEKTRÁRNY
OPATOVICE

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

JHV

Kooperativa
VIENNA INSURANCE GROUP

Chládek & Tintěra
PARDUBICE
člen skupiny enteria

NADACE
LENKY A ROMANA
ŠMIDBERSKÝCH

LOUJA
AUTO

PARTNEŘI VČD

ComArr

BARTH

HAK

P
CENTRUM

VCES
A BUSINESS CONSULTING COMPANY

Kávoviny

era

DOSTIHOVÝ
SPOLEK

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VČD

deník

Pardubice
Český rozhlas

TV

Radio

BEAT
RADIO

Country
RADIO

88.0
FM

BUSTV
ZABRÁNĚNÍ CESTOVÁNÍ

ITV.CZ

Informační server
WWW.PARDUBICEK.CZ

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ ŘÍJEN 2019 PŘIPRAVIL: RADEK SMETANA DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: Z. RUMPIK A M. SIKOROVÁ, KVÍTEK Z HORRORU, FOTO J. FAUKNER